Ч. 229 Второкъ 24 (12) жовтня 1893. Рôкъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Редакція и Администрація улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лишь франкованû.

Рекламацій неопечатанû вôльнû вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Передплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Справы парляментарнû.

На нинѣшнôмъ засѣданю Палаты пословъ выяснить ся мабуть ситуація политична и рѣшить ся остаточно доля найважнѣйшихъ предложень правительства: о реформѣ выборчôй и о станѣ выимковôмъ въ Празѣ. На порядку дневнôмъ нинѣшного засѣданя Палаты пословъ поставленû такû справы: 1) Выбôръ комісіѣ зъ 24-охъ членôвъ для розслѣдженя предложень правительственныхъ о станѣ выимковôмъ въ Празѣ; 2) перше читане правительственного проекту о реформѣ выборчôй и позôстаючихъ въ звязи зъ тою справою внесень Пернерсторфера, Слявіка, Пленера и Берайтера; 3) перше читане кôлькохъ внесень посольскихъ, вôдносячихъ ся до ординаціѣ выборчои для Рады державнои; 4) рефератъ въ справѣ убезпеченя вôдъ выпадкôвъ.

Поодинокû клюбы парляментарнû вызначили вже своихъ членôвъ до маючои выбрати ся нинѣ комісіѣ парляментарнои для розслѣдженя предложеня о станѣ выимковôмъ въ Празѣ. Клюбъ сполученои нѣмецкои лѣвицѣ вызначивъ пословъ: Думрайхера, Ґроса, Гайльсберґа, Коппа, Штірка, Едв. Зіса, Ґазого и Бера; — Коло польске: Яворского, Беонего, Дав. Абрагамовича, Мадейского и Пініньского. — Клюбъ Гогенварта вызначивъ зъ ґрупы полудневыхъ Славянъ: Кляича и ґр. Альфр. Короніні́ого; зъ консервативно-католицкои ґрупы: Катрайна и Фукса; зъ феодальныхъ властителѣвъ бôльшои посѣлости ґр. Дейма, а зъ Румунôвъ Лупула; одно мѣсце зарезервовано для моравскихъ Старочехôвъ, котрû выберуть мабуть Фандерлика. — Молодочехи вызначили пословъ Герольда и Пацака; — нѣмецкû націоналы: Барайтера, а клюбъ Короніні́ого: ґр. Фр. Короніні́ого. Предсѣдателемъ комісіѣ буде выбраный — якъ кажуть — пос. Катрайнъ.

За певныхъ противникôвъ предложеня о станѣ выимковôмъ, можна уважати — якъ каже N. fr. Presse — вôсьмохъ членôвъ сполученои лѣвицѣ, репрезентанты нѣмецко-національнои партіѣ и обохъ Молодочехôвъ. Що до прочихъ членôвъ, то можна вносити, що послы Кляичь, Альф. Короніні и Фандерликъ будуть такожь голосувати противъ выимковыхъ розпоряджень. Такимъ способомъ зложила бы ся бôльшôсть 14 голосôвъ противъ розпоряджень выимковыхъ.

Рускій клюбъ на засѣданю зъ дня 20 с. м. закôнчивъ свою дебату надъ предложенемъ правительства въ справѣ реформы выборчои. Всѣ члены того клюбу высказали, що Русины повитають симпатично предложене правительства, однакожь они мусять домагати ся, щобы въ громадахъ сѣльскихъ заведено безпосередне право выборче. Дальше жадають они, щобы число пословъ взагалѣ, а особливо пословъ зъ Галичины было соразмѣрно збôльшене. Клюбъ уповажнивъ свого предсѣдателя пос. Романчука дати въ семъ дусѣ заявлене въ повнôй Палатѣ при першôмъ читаню предложеня о реформѣ выборчôй. Пôдъ взглядомъ формальнымъ буде рускій клюбъ голосувати за переданемъ правительственного предложеня комісіи, зложенôй изъ 36 членôвъ, а то длятого такъ численнôй комісіи, щобы всѣ партіи Палаты могли бути въ нѣй заступленû.

Вчера въ полудне мала вôдбути ся нарада міністрôвъ, котра — якъ каже N. fr. Presse — мала бути рѣшаючою для кризы, яку выкликала справа реформы выборчои. Противно донѣсъ бувъ Fremdenblatt. Ся ґазета каже, що нарада міністрôвъ скликана для справъ чисто економічнои натуры и длятого мавъ въ нѣй взяти участь такожь угорскій президентъ міністрôвъ, а позаякъ міністеръ рôльництва, ґр. Фалькенгайнъ, котрого справа конференціѣ найбôльше обходить, єсть недужій и не може выходити, то нарада мала вôдбути ся въ приватнôмъ помешканю ґр. Фалькенгайна. Теперь спростувавъ Fremdenblatt свою вѣсть о стôлько, що ґр. Фалькенгайнъ єсть ще такъ недужій, що не може брати участи въ спôльнôй конференціи міністрôвъ и его буде заступати міністеръ Залѣскій. Тымъ способомъ вôдпадає и конечнôсть скликувати конференцію до приватного помешканя міністра рôльництва и длятого вôдбудесь она въ міністерствѣ справъ заграничныхъ.

Politik а за нею и другû ґазеты подали були сими днями слѣдуючу вѣсть: Оденъ молодоческій посолъ (дръ Герольдъ) мавъ нагоду розмавляти бôльше якъ пôвтора години зъ міністромъ фінансôвъ дромъ Штайнбахомъ, а пôдчасъ тои розмовы зôйшла була бесѣда такожь и на ситуацію политичну. Дръ Штайнбахъ мавъ завѣрити того посла, що Рада державна не буде розвязана та що й вôнъ не думає подавати ся до димісіѣ. Міністерство не непокоить ся зовсѣмъ опоромъ Палаты въ справахъ реформы выборчои. Ґр. Таффе скористає зъ першои нагоды, щобы дати завѣрене, що правительство не має зовсѣмъ намѣреня обмежати станъ посѣданя лѣвицѣ реформою выборчою, позаякъ дотичне предложене дотыкає однаково всѣ партіи; предложене се выйшло лишь зъ того, що правительство хотѣло заявити свою ініціятиву въ сѣй справѣ. Теперь єсть рѣчею партій ставити свои внесеня на змѣну предложеня. Ґр. Таффе сподѣває ся, що до часу, коли вôдбуде ся голосоване надъ справою стану выимкового, буде мимо противности деякихъ членôвъ лѣвицѣ, мати бôльшôсть до розпорядимости. Отже теперь доносять зъ Вѣдня, що на сѣй вѣсти нема анѣ слова правды. Пос. Герольдъ бувъ вправдѣ у міністра дра Штайнбаха и розговорювавъ зъ нимъ дов-

---

2)

Циганьскû хрестины.

Весела споминка — Вол. Струпежницкого.

(Дальше).

На другій день передъ 8 годиною выбрали ся мы, вуйко, его стрѣлець, я и Олена зъ кôлькома нагôнниками и двома псами на куропатвы.

Позаякъ у вуйка нема сына, то его мѣсце заступає Олена. Она ѣздить знамените верхомъ а стрѣляє зъ такою певностію, що всѣ сусѣднû властителѣ бôльшихъ посѣлостей и стрѣльцѣ єѣ подивляють. И старû и молодû мысливû зъ цѣлои околицѣ зачисляють Олену зъ гордостію до свого мысливского цеху. Молодû ще й до того люблять ся въ нѣй, що имъ при стрѣляню очевидно дуже на заводѣ, бо они дивлять ся бôльше на ню якъ на мушку на ручници (особливо тогды, коли Олена мусить тутъ або тамъ переходити черезъ якûй потôкъ), задля чого тû панове дуже часто хибляють, хочь бы имъ куропатвы таки пôдъ ноги бѣгли. Але ихъ зирканє анѣ крыхты не змѣшає Олены — она певнымъ выстрѣломъ изъ своєѣ лефушôвки поцѣляє одну куропатву за другою такъ, що єѣ неразъ проголошують королевою мысливыхъ.

Мы пустились полями и сѣножатями и наше польоване увѣнчалось успѣхомъ. Олена стрѣляла, якъ колибъ самъ Юпітеръ розсерджений пускавъ блискавки помѣжь бѣднû куропатвы; вуйко стрѣлявъ зô звычайнымъ собѣ спокоємъ, що въ однôй хвили обчисляє собѣ напрямъ лету, складаєсь и цѣляє, та й я — не хвалячись! — взявъ вже на свою душу не одну невинну жертву.

Чоловѣкъ, бачите, то якась дивна мѣшанина всѣлякихъ противныхъ собѣ чувствъ.

Вуйко, Олена и я стрѣляємо тû бѣднû куропатвы зъ дѣйстною пристрастію — а коли птиця поцѣлена въ летѣ переверне ся и вдарить вôдтакъ собою объ землю, що ажь пôдскочить, то по нашôмъ тѣлѣ пôде ажь якась діявольска розкôшь! Але колибъ хтось комусь изъ насъ троихъ казавъ зарѣзати курку, то певно намъ бы выпавъ изъ жалю нôжь зъ руки. Скорожь возьмемо ручницю до рукъ, то стаємось дикими звѣрами.

По першôй годинѣ, коли мы мали на своѣй совѣсти бôльше вже якъ пятьдесять куропатвъ, завернули мы до лѣса въ гостину до циганôвъ. Убитû куропатвы нѣсъ за нами нагôнникъ на плечахъ повязавши ихъ зашморками за шийки до мотузка.

Мы обôйшли великій ставъ зарослый высокимъ ситникомъ, зъ котрого тутъ и тамъ вылѣтали дикû качки та воднû курки, и пôдъ греблю дôстали ся до лѣса, черезъ котрый переплывавъ потôкъ, що выплывавъ изъ ставу.... А якъ то глухо и тихо въ тѣни темныхъ ялиць и сосонъ, котрыхъ галузє зъ обохъ берегôвъ нагинаєсь до филь потока, що журчать пôдъ вузкими ґранітовыми стѣнками порослыми денеде величезною папоротею!

Майже на пятьдесять крокôвъ передъ нами пробивають ся крôзь темну зелень деревъ бѣлû хмары дыму... то вже недалеко шатро циганьске.

Наразъ пристанула Олена, кивнула на вуйка и на мене и показала рукою въ долину до потока... Тамъ коло малои галявки стояла на колѣнахъ якась стара жѣнка, обернена лицемъ до насъ. Єѣ поморщене лице чорне якъ тôй мѣхъ циганьскій, що припавъ саджею; лишь бѣлко въ оцѣ дуже вôдбиває... въ ушахъ свѣтять ся великû бѣлû, очевидно срѣбнû ковтки — одѣжь на нѣй то страшна мѣшанина останкôвъ може колись и дуже пишного одѣня. Она хлюпаєсь своими чорными, костистыми, якъ бы зъ гебанового дерева вырѣзаными руками въ водѣ, въ котрôй видко червоне тѣло и чорну головку малого циганятка, бо она купає его и вже вôдъ теперь призвичаює до студенои воды, приготовляючи его такъ до нужденного циганьского житя. Циганы то якъ сталь загартована въ студенôй водѣ.

— Що то буде зъ того циганятка? — кажу споглядаючи на новонароджене дитя, що плаче и бє нôжками та ручками по водѣ и

шій часъ, але въ справѣ, котра не стоить въ нѣякôй звязи зъ політикою.

Въ справѣ ситуаціѣ парляментарнои треба занотувати отсѣ вѣсти: Fremdenblatt пише: „Орґаны сполученои лѣвицѣ уважають ситуацію парляментарну за дуже критичну. Они вже напередъ уважають вôдкинене лѣвицею предложеня о станѣ выимковôмъ за фактъ и видять, що розвязане Рады державнои не дасть ся оминути. Поки що можна лишь то сконстатувати, що середъ сполученои нѣмецкои лѣвицѣ переважає напрямъ опозиційный. Гадка, щобы черезъ вôдкинене предложеня выимкового зъ політичныхъ взглядôвъ прискорити парляментарну кризу, зробила въ послѣднихъ годинахъ великій поступъ.

Sonn- u. Montags-Ztg. доносить, що жаденъ членъ кабінету не думає подавати ся до димісіѣ. Згадана ґазета выступає дуже остро противъ лѣвицѣ, котра въ борбѣ противъ реформы выборчои переносячи еѣ на иньше поле, заявляе, що буде голосувати противъ розпорядженя выимкового. Колибъ то дѣйстно настало, то правительство уважало бы розвязане Рады державнои за конечне.

Politik доказує, що мимо заявлень трохъ клюбôвъ правительство може рѣшучо перебути ту ситуацію. Иніціятива правительства мала на всякій случай моральный успѣхъ. На случай, колибъ парляментъ вôдкинувъ въ засадѣ проектъ реформы выборчои, то скорше бувъ бы парляментъ розвязаный, якъ щобы ґр. Таффе мавъ уступити. Пытаннє однакожь, чи не дасть ся довести до компромісу межи міністерствомъ а партіями. Кожда нова ситуація мусить числити ся зъ конечностію реформы выборчои. Politik выступає дальше за тымъ, щобы вернено соймамъ давне право высылати пословъ до центрального парляменту. Соймы постарались бы найлѣпше о то, щобы до центрального парляменту не дôстали ся соціялістичнѣ елементы.

Переглядъ політичный.

Нинѣ вôдбуває ся на Буковинѣ у выжницкôмъ повѣтѣ доповняючій выборъ посла до сойму краєвого. Русины кандидують тамъ Волод. Ясеницкого, радника суду краєвого въ Чернôвцяхъ, а партія румуньска о. Ивана Осташика, пароха зъ Выженки.

Въ околици Вѣдня вôдбули ся вчера три зборы робôтничі, на котрыхъ признано правительству добру волю въ справѣ реформы выборчои и постановлено розпочати загальный страйкъ, наколибъ парляментъ вôдкинувъ предложене о реформѣ выборчôй.

Въ міністерствѣ справъ заграничныхъ вôдбула ся вчера спôльна конференція міністрôвъ, на котрôй вели ся нарады шефôвъ обохъ кабінетôвъ и міністрôвъ поодинокихъ ресортôвъ черезъ двѣ години и настало порозумѣнє у всѣхъ справахъ, надъ якими раджено. Протоколу не списувано нѣякого. — Отъ тôлько принесла намъ телеґрама о вчерашнôй нарадѣ міністрôвъ. О чôмъ тамъ раджено, годѣ сказати и не можна рѣшити, по чиѣй сторонѣ правда: чи по сторонѣ N. fr. Presse, котра дала спôзнати, що на конференціи має обговорювати ся справа выборча, чи по сторонѣ Fremdenblatt-у, котрый доказувавъ, що предметомъ нарадъ будуть справы економічнѣ.

До Pol. Corr. доносять зъ Петербурга, що царь затвердивъ проектъ утвореня въ Россіи міністерства рôльництва. Сими днями має бути вже оголошеный дотичный указъ, а нове міністерство розпôчне свою дѣяльность зъ початкомъ нового року. Зъ Петербурга доносять также про арештоване тамъ 30 студентôвъ медицины, за участь въ якôмсь заговорѣ політичнôмъ.

Лондоньскѣ ґазеты подають досыть сензаційну, але не потверджену доси зъ нѣкуды вѣсть, що межи Сербією, Чорною горою и Греціею лагодить ся союзъ, вымѣреный головно противъ Болгаріѣ.

Новинки

Львôвъ дня 23 жовтня.

— **Перенесенє.** Офіціялъ почтовый Орестъ Меховичъ перенесеный зô Львова до Пôдволочискъ.

— **На цѣли руского народного театру** до розпорядимости „Рускои Бесѣды" у Львовѣ надôславъ п. Н. Вербовый адъюнктъ судовый зъ Любачева 6 зр.

— **Въ округѣ галицкои Дирекціѣ скарбу,** якъ довѣдуємо ся, нема вже теперь безплатныхъ практикантôвъ; всѣ що вступили, навѣть въ послѣдныхъ часахъ до службы скарбовои, мають запомоги по 500 до 600 зр. До службы концептовои приймають теперь кандидатôвъ уже по зложеню другого испыту державного. Кандидаты, що мають три испыты державнѣ, одержують рôвночасно зъ принятємъ и запомогу; а тѣ, що вступили зъ двома испытами, одержують запомоги заразъ по зложеню третого испыту державного.

— **Зелѣзницѣ державнѣ въ Австріи.** Після справозданя Міністерства торговлѣ есть теперь въ Австріи 8033·31 кільометрôвъ зелѣзницъ державныхъ, зъ чого припадає на головнѣ шляхи 7061·88, а на зелѣзницѣ льокальнѣ 1021·14. На рôкъ 1894 выказує міністерске справоздане прирôстъ на шляхахъ головныхъ о 54·3 кільометрôвъ, а на льокальныхъ о 159·3 разомъ о 213·6 кільометрôвъ. Въ тôмъ приростѣ находить ся такожь часть будуючои ся зелѣзницѣ Станиславôвъ-Вороненка, котра має отворити ся ще сего року.

— **Адміністрація надвôрняньского ключа** буде знесена зъ днемъ 1 сѣчня 1894 и буде придѣлена до Дирекціи лѣсôвъ и доменъ у Львовѣ. Львôвска Дирекція буде подѣлена на два вôддѣлы. Управителемъ одного буде радникъ Гіршъ, а другого радникъ Розенберґъ, дотеперѣшный адміністраторъ ключа надвôрняньского. Після міністерскои постановы буде отвореныхъ шѣсть зарядôвъ лѣсовыхъ, а то: Микуличинъ, Надвôрна, Рафайлова, Татарôвъ, Ворохта и Зелена. Въ наслѣдокъ сего прибуде 6 посадъ управителѣвъ, 18 лѣсничихъ, 6 помôчникôвъ лѣсовыхъ и 30 лѣсныхъ.

— **Заостренє приписôвъ пашпортовыхъ въ Россіи.** Послѣдными часами лучало ся, що вôдъ пріѣзджаючихъ до Россіи горожанъ австрійскихъ и угорскихъ, що мали леґальнѣ пашпорты, пôдписанѣ россійскимъ конзулемъ, жадали власти россійскѣ, пôдъ загрозою выдаленя, щобы предкладали метрику хрещеня на доказъ, що не суть жидами. Подорожнѣ стрѣчають такожь тогдѣ трудности, если пôдписъ власти духовнои на метрицѣ не есть пôдписаный россійскимъ конзулемъ.

— **Холера.** Дня 19 с. м. було 50 хорыхъ, дня 20 прибуло 12, убуло 14 отже лишило ся хорыхъ 48 особъ.

— **Въ Перемышли** лютить ся вже вôдъ 8 тыжднѣвъ скарлятина. Доси умерло тамъ на сю недугу выше 80 дѣтей. Теперь появила ся пошесть и межь шкôльными дѣтьми.

— **Першій снѣгъ.** Зъ Коломыи пишуть, що всѣ горы вôдъ Коломыи до Угорщины покрыли ся снѣгомъ. Въ Коломыи при 4° Р. и сильнôмъ вѣтрѣ пороснило такожь снѣгомъ.

Огнѣ. Въ Ковачинѣ згорѣли чотири загороды, а кромѣ того дôмъ и стодола, власность обшару двôрского въ Бѣльчу. Загальна шкода 2600 зр. — Въ Иванковѣ погорѣли три господарѣ. Шкода 2400 зр.— Въ Болеховѣ пôдложивъ мабуть хтось огонь, котрый дня 5 с. м. наробивъ шкоды на 2500 зр. — Въ Попôвцяхъ внукъ Миколы Яцкова, чотиролѣтный Грицько, бавивъ ся въ шопѣ сѣрниками; черезъ ту забаву дитины люде мали страты на 3500 зр., бо тôлько шкоды наробивъ огонь, запаленый дитиною. — Въ Соколôвцѣ, кажуть, пôдложивъ хтось огонь; шкода 10.000 зр. — Въ Молодиньчу згорѣло девять загородъ, вартости

крутить ся якъ хробачокъ въ студенôй купели. А вуйко, що на Угорщинѣ пôзнавъ спосôбъ житя и характеръ циганôвъ та выучивъ ся ихъ мовы, вôдповѣдає менѣ по циганьски: „Чор, ґаґвенґеро, парапаскеро, тге башапаскеро", що значить по нашому: „злодѣй, котляръ-полатайко, торговельникъ коней або музика" та усмѣхаючись додавъ: „коли то хлопець".

А Олена пытає: А щожь, коли дѣвчина?

„Чоріза, турке пеќеіза" — злодѣйка або ворожка.

На малôй полянцѣ, оброслôй доокола высокою гущавиною, палахкотить великій огонь, що пôдгрѣває зъ пôдъ споду великій мѣдяный котелъ, завѣшеный на трохъ дручкахъ, вбитыхъ въ землю.... ще лишь кôлька крокôвъ, а мы стоимо вже й передъ циганьскимъ шатромъ.

Въ глубинѣ до всходу пôдъ самымъ лѣсомъ стоить вôзъ вкрытый полатаною плахтою, недалеко вôдъ него шатро изъ згрѣбного полотна—одинока цвѣтка архітектонічнои штуки циганьскои.

Десять крокôвъ вôдъ шатра до полудня пасе ся на березѣ зарослôмъ густою травою, худа шкапа, а намъ здає ся, що майже чуємо, якъ въ тôй живôй кôньскôй шкôрѣ за кождымъ крокомъ трѣщать кости. Шерсть на тôй бѣднôй звѣринѣ сторчить до горы якъ стерня на вôвсиску. Шкапа слѣпа на одно око, споглядає другимъ вôдъ часу до часу сумно доокола, якъ колибъ хотѣла спытати свое окружене: „Колижь скôнчать ся мои муки?"

При огни на земли сидить старый циганъ, задумчиво, ба, попуро споглядає его блыскуче око, а лице у него чорне поморщене и нѣбы присѣло мохомъ. Вôнъ дивить ся, якъ поломѣнь пôднимає ся зъ землѣ и обгортає котелъ. У цигана рѣдка чорна борода вже потрохи сивѣє, але уста его здоровѣ, червонѣ, а зъ поза нихъ выглядають здоровѣ бѣлѣ зубы.... въ ушахъ має срѣбнѣ ковтки. Вôнъ курить люльку на короткôмъ цибушку. На собѣ має якійсь замащеный кафтанъ, вышитый шнурками, зъ котрыхъ тутъ и тамъ, якъ бы згадка зъ давныхъ часôвъ, якъ бы не зовсѣмъ ще погасла свѣтлость колишнои славы, поблыскує золотый дрôтъ. Той циганьскій лахъ красувавъ ся очевидно колись, тому може вже дуже давно, на якôмсь угорскôмъ вельможи. До кафтана зъ переду пришитѣ величезнѣ, круглѣ якъ бараболѣ, срѣбнѣ ґузики....

Недалеко надъ потокомъ порають ся двѣ циганки коло гуски, котру очевидно десь украли. Тамъ на боцѣ патрошать знову два молодѣ циганы сернюка, котрого привязали за заднѣ ноги до пнѣвъ двохъ молодыхъ ялицъ.... Двоє молодыхъ, може шѣснацятьлѣтныхъ дѣвчатъ, зъ чорнымъ волосємъ и великими очима, приглядають ся лѣниво тôй роботѣ.

Недалеко въ лѣсѣ бавить ся шестеро дѣтей, мѣжь тыми навѣть дуже маленькѣ, зъ молодымъ бакоцьскимъ пôдсвинкомъ. Се звѣря крôмъ коня и воза буває звычайно одинокою власностію циганьскои громады, а циганьскѣ дѣти жиють зъ нимъ у великôй дружбѣ и любови. Двохъ на пôвъ голыхъ циганчукôвъ держить пôдсвинка за уха, два другѣ за хвôстъ, а оденъ хоче сѣдати на него якъ на коня, але що лишь сяде на него, то пôдсвинокъ кине собою и скине зъ себе енерґічно голого кавалериста на мягкій мохъ, другимъ циганчукамъ на радость.

— Лячо кро дівес.

Сими циганьскими словами повитавъ вуйко старого цигана, очевидно голову родины, котрый якъ бы вôсѣмнацятьлѣтный молодець схопивъ ся наразъ зъ землѣ. Въ циганьскôмъ шатрѣ зробила наша гостина несподѣванку, бо всѣ були занятѣ роботою и не видѣли, коли мы надôйшли. Въ однôй хвили окружила насъ и нашихъ нагôнникôвъ гурма циганôвъ, що старали ся надати своимъ лицямъ выразъ преданности. Але розумѣє ся, що имъ годѣ було удаванємъ стерти изъ своихъ опаленыхъ лиць характеръ дикости и ослабити дикій поглядъ своихъ чорныхъ та проникаючихъ очей.

Старый циганъ заскоченый несподѣванымъ повитанємъ въ своѣй рôднôй мовѣ, схопивъ чимъ скорше зъ головы шапку и поклонивъ ся намъ низенько ажь до самои землѣ. Тѣ два циганы, що патрошили сернюка, перепудились нашого мысливского товариства.

Вуйко ставъ розпытувати старого цигана то таки по циганьски, то по мадярски, зъ вôдки они прийшли и куды думають ити. Циганъ розповѣдавъ єму, що они направляють кôтлы и торгують кôньми та що двохъ зъ ихъ громады, чоловѣки онъ тыхъ жѣнокъ, що скубають гуску, пôшли до сусѣдного мѣстечка, де якъ разъ есть „форос" (ярмарокъ).

звышь 10.000 зр Кажуть, що й ту дѣти винні. — Въ Сновидовѣ погорѣло попôвство, вартости 4.000 зр. Самъ священникъ мае шкоды на 1500 зр. О подпалене пôдозрѣвають Ною Сітінгера, що закупивъ збôже вôдъ священика и обезпечивъ его на 2000 зр. Єго увязнено и вôдвезено до Золотого Потока до суду. — Въ Олѣевѣ-Королѣвцѣ погорѣвъ гр. кат. священикъ Титъ Бурачиньскій; мае шкоды на 3000 зр. — Огонь въ Пôдгайцяхъ наробивъ шкоды на звышь 20.000 зр., въ Лежаховѣ въ ярославскôмъ повѣтѣ на 13.000 зр.; въ Демни на 1500 зр., а въ Ольховôй на 7250 зр. Огонь въ Ольховôй пôдложивъ пятилѣтный хлопець Осипъ Бобикъ, котрый въ домѣ Ткача бавивъ ся сѣрниками. Такъ то йде людска праця въ дымомъ. Кôлько шкоды! А все звычайно не обезпечене!

— **Моральнôсть податкова.** Минувшои пятницѣ приславъ оденъ чоловѣкъ пану віцепрезидентови краевои Дирекціѣ скарбу Коритовскому листъ въ 750 зр. и въ такимъ письмомъ: „Суму 750 зр., о котру скривджено скарбъ державный, посылаю вп. панови и прошу звернути еѣ касѣ державнôй.“

— **Святковане недѣлѣ.** Дня 16 жовтня вôдбули ся у Львовѣ зборы купцѣвъ и книгарѣвъ, на котрыхъ вели ся нарады въ справѣ святкованя недѣлѣ. Принято одноголосно такі ухвалы: 1) Внести до сойму и до рады державнои петицію, пôдписану всѣми купцями и помôчниками, щобы обовязуючій теперь законъ о недѣльнôмъ вôдпочинку змѣнено въ той спосôбъ, щобы всѣ торговлѣ и склепы були кождои недѣлѣ замкненѝ цѣлый день, а не якъ доси лише вôдъ годины 12-ои въ полудне; 2) заки се наступить въ законной дорозѣ, отвирати торговлѣ въ недѣлѣ почавши вôдъ 22 жовтня не скорше якъ о 9-ôй годинѣ въ рана, щобы помôчники могли выповняти свои релігійнѝ обовязки, замыкати жь всѣ склепы безъ вымки о 12-ôй годинѣ въ полудне; лише коренні склепы можна отвирати скорше въ огляду на потребы публики; 3) внести меморіялъ до рады мѣскои, щобы наглядала въ цѣлою строгостію выповнюване приписôвъ обовязуючихъ теперь о вôдпочинку недѣльнôмъ, бо сконстатовано, що богато склепôвъ отворенѝ довше якъ до 12-ои годины, а деякі приступнѝ для публики навѣть по полудни. Просьбы торговельнои молодежи, щобы вже вôдъ теперь були всѣ торговлѣ въ недѣлѣ и свята замыканѝ, не увзглядено, въ огляду на мѣсцевѝ вôдносины.

— **Маленьке слôвце нѣмецке** вычитали мы недавно въ праской ґазетѣ Bohemia. Може хто потрафить вымовити его скоро; Postwerthzeichensammlervereinsstatutenentwurf. Нѣмцѣ мають такихъ маленькихъ слôвъ бôльше.

Штука, наука и література.

— **Зъ руского театру.** Въ суботу дня 21 с. м. выставивъ рускій театръ народну драму зъ спѣвами въ пяти дѣяхъ „Безталанну“, котру написавъ Карпенко Карый. Зъ фатального припадку, що закоханѝ Гнатъ и Варка не можуть себе найти въ рѣшучôй хвили, коли потребували впевнити ся въ своѣй любови, выходить ся цѣла драма. Гнатъ на перекôръ Варцѣ женить ся въ Софією, а амбітна Варка выходить замужъ за иншого, котрого заразъ до войска взяли. Софія, невинна жертва того припадку, любить Гната, але вôнъ не може рѣшити ся, кого справдѣ мае теперь любити. Варка доводить его до грѣха, а Софія гине вкôнци невинно въ руки мужа. Ажь по смерти жѣнки Гнатъ отямивъ ся, побачивши свое злочиньство. — Тяжку ролю нерѣшучого чоловѣка Гната вôдогравъ п. Лопатиньскій зовсѣмъ вдоволяючо и коли вôнъ уже такимъ ролямъ вмѣе раду дати, то мы тôлько можемо побажати ему успѣху. Знаменитою свекрухою була панѣ Пôдвысоцка. Панѣ Лопатиньска, Осиповичева и прочій персоналъ грали свои ролѣ такъ, що могли вдоволити й выбагливого Львовянина, що все мае нагоду бачити штуки, гранѝ артистами старшыммы и першорядными. Публики було въ суботу мало. Найбôльше було тыхъ, що повиннѝ дома сидѣти, т. е. недоростківъ студентôвъ, котрѝ такъ розумѣють штуки, що де бы повиннѝ що найменше мовчати, коли не сумувати, тамъ они въ голосъ смѣють ся. — Вчера 22 с. м. выставлено комедію Панаса Мирного „Крути та не перекручуй“. Се давна штука Мирного н. з. „Перемудривъ“, котру переробивъ троха Мих. Старицкій. Якъ майже кожда украиньска штука, такъ и та комедія мае свои танцѣ и спѣвы, котрѝ нѣ пришити нѣ прилатати до штуки, а котрѝ обчисленѝ лише на естетичне чуте ґалеріѣ а може й ще декого — бо е люде, що имъ тôлько танцѣ на сценѣ по давай.... Комедія Мирного повна справдѣ комічныхъ сценъ и особъ, въ помѣжь котрыхъ роля приглуховатого дѣда пасѣчника, прекрасно грана С. Пôдвысоцкимъ; роля учителя Печерицѣ (К. Пôдвысоцкій) и прислѣпкуватои бабы (А. Осиповичева) дуже вподобали ся публицѣ. Поважнѝ ролѣ пп. А. Стечиньского, Л. Лопатиньского и п. Лопатиньскои, Слободôвны, Шереметы и Концевича выпали добре. Панѣ Пôдвысоцка яко вдова Тхориха клясично розповѣдала свои клопоты (въ 4 актѣ) и мы не можемо собѣ уявити вѣрнѣйше вôдôгранои сцены, якъ ся. Роля учителя, де акторъ мусить говорити язычіемъ, була для значнои части нашои львôвскои публики незрозумѣла, и еѣ треба бы якось змѣнити, если можна. Публики було въ сали такъ богато, що певно бôльше сотнѣ людей вôдôйшло, не дôставши білету, тай поліція не дозволила навѣть пускати бôльше людей до салѣ, де вже було и такъ тѣсно. Полякôвъ була въ половина, тôлько нашихъ любезнѣйшихъ доморослыхъ Москаликôвъ не було нѣ слѣду....

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Станъ воздуха** за минувшій добы числячи вôдъ 12 г. въ полудне дня 21 жовтня до 12 год. въ полудне дня 23 жовтня: Середна теплота була + 7·9° Ц., найвысша + 10·4° Ц вчера по полудни), найнизша + 6·0° Ц. въ ночи. Барометеръ опадае (766). Вѣтеръ буде полудневый середна теплота позôстане около + 9·0° Ц., небо буде захмарене, малый дощь.

— **Цѣна збôжа у Львовѣ** дня 21 жовтня пшениця 6·70 до 7·60; жито 5·80 до 6·50; ячмѣнь 5·50 до 6·75; овесъ —·— до —·—; рѣпакъ 13·— до 13·50; горохъ 6·— до 8·75; вика —·— до —·—; насѣне льняне —·— до —·—; бôбъ —·— до —·—, бобикъ 5·— до 5·50; гречка —·— до —·—; конюшина червона 60·— до 70·—; бѣла 65·— до 85·—; шведска —·— до —·—; кминокъ 24·— до 26·—; анижъ 33·— до 34·—; кукурудза стара —·— до —·—; нова —·— до —·—; хмѣль 125·— до 150·—; спірітусъ готовый 17·— до —·—.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Парижь 23 жовтня. Похоронъ Макъ-Магона вôдбувъ ся величаво, Въ похоронѣ взяли учаеть такожь російскѝ офіциры. Льоазільонъ и Дîній выголосили бесѣды а послѣдный зъ нихъ сказавъ мѣжь иншимъ, що покôйникъ мôгъ ще передъ смертію видѣти, що Франція стала ся могучую порукою мира, котрого и Франція держить ся и вся Европа такъ дуже потребуе. На домовинѣ покôйника зложили вѣнцѣ мѣжь иншими: цѣсарь нѣмецкій, англійска королева, король италіяньскій и армія російска и француска.

Прага 23 жовтня. Молодоческій пос. Кавніцъ тяжко занедужавъ.

Дрездно 23 жовтня. Король саскій принимавъ вчера зъ нагоды свого ювилею войскового ґратуляціи всѣхъ перебуваючихъ тутъ князѣвъ и послôвъ державъ заграничныхъ та депутацій. По полудни приѣхавъ тутъ нѣмецкій цѣсарь. Пôдчасъ принятя въ марморовôй сали мавъ цѣсарь до короля промову, въ котрôй зложивъ ему ґратуляцію именемъ нѣмецкои арміѣ.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный вôдъ 1 червня 1893, пôсля львôвск. год.

Вôдходять до

	Поспѣшный		Особовый			
Кракова	3·01	**10·41**	**5·26**	11·11	**7·36**	
Пôдволочискъ	6·44	3·20	10·16	**11·11**	—	—
Пôдвол. Пôдзам.	6·54	3·32	10·40	**11·33**	—	—
Черновець	6·36	—	10·36	3·31	**10·56**	—
Стрыя	—	—	10·26	7·21	3·41	**8·01**
Белзця.	—	—	9·56	**7·21**	—	—

Приходять зъ

	Поспѣшный		Особовый			
Кракова	3·08	6·01	**6·36**	**9·41**	9·35	—
Пôдволочискъ	2·48	**10·02**	**6·21**	9·46	—	—
Пôдвол. Пôдзам.	2·34	**9·46**	9·21	5·55	—	—
Черновець	**10·10**	—	**7·11**	7·59	12·51	—
Стрыя	—		**1·08**	9·06	**9·52**	2·38
Белзця.	—	—	8·16	5·26	—	—

Числа товстѝ, означають пору нôчну вôдъ 6 год. вечеромъ до 5 год. 59 мін. рано.

Часъ поданый пôсля годинника львôвского, вôнъ рôвнить ся о 35 мінутъ вôдъ середно-европейского (зелѣзничого): коли на зелѣзници 12 год., то на львôвскôмъ годиннику 12 год. и 35 мін.

Надôслане.

Двѣ молодѝ циганки, чорноокѝ дѣвчата, котрыхъ елястичне тѣло и повнѝ формы були вкрытѝ недбало якоюсь сорокатою и подертою одежею угорского походженя кинулись заразъ ворожити намъ, Оленѣ и менѣ, зъ долонѣ та читати планеты. Обѣ мали довге а чорне якъ вуголь волосе, посплѣтане въ двѣ косы, въ котрѝ були вплетанѝ срѣбнѝ монеты, а такѝ самѝ монеты висѣли у нихъ на шнуркахъ коралѣвъ.

— Хто знае — каже Олена жартуючи — чи ты не державъ котру изъ сихъ романтичныхъ красавиць до хресту! Ану подиви ся на ихъ монеты!

Тымчасомъ вернула стара циганка зъ голымъ дитяткомъ, що передъ тымъ купала его въ потоцѣ. Жѣнка та була така погана, що ажь лякъ бравъ вôдъ неи, була чорна и така суха, якъ колибъ яка забальзамована донька египетского Фараона, що яко мумія лежала вже кôлька тысячѣвъ лѣтъ въ якôйсь пірамідѣ надъ берегами Нілю.

„Мамі, мамі! (бабусе) стали кричати циганьскѝ дѣти и пустивши пôдсвинка почали торгати погану бабу зô всѣхъ бокôвъ такъ, що она лишь якимсь чудомъ не пустила новонароджену дитину на землю. Они хотѣли очевидно, щобы она поставила дитину на землю, абы они могли бавити ся зъ нею, але мамі костистою рукою порозганяла свои милѝ внучата.

Вôдозвавъ ся и старый циганъ и якъ бы квочка заквокала, такъ збѣгъ ся заразъ доокола него весь циганьскій накорѣнокъ. Вôнъ сказавъ щось до нихъ а вôдтакъ вôдозвавъ ся мѣшаною циганьско-мадярско-сербско-ческою мовою до вуйка и просивъ его, щобы паничь и панна понесли дитину его сына до церкви (ґанґери) и були у него за „кірвіо“ и „кіррі“ (за кума и куму).

Вуйко приставъ на то, а старый циганъ ажь усмѣхнувъ ся зъ радости. Стара циганка показала намъ зъ гордостію новонароджене дитя, котрого чорняве тѣло стало по студенôй купели темно-червоне. Бувъ то здоровенный хлопець.

— А дежь его мати? — спытала Олена и стала гладити циганятко по чорнôй головцѣ.

Стара циганка показала на палату зъ полотна, до котрои Олена заразъ увôйшла.

Тымчасомъ сказавъ вуйко циганамъ, що на другій день рано вôдбудуть ся христины и що вôнъ ихъ всѣхъ погостить у себе.

Тогды пояснивъ начальникъ громады уклôнно, що они того „срикос“ (сернюка) не убили, лишь имъ „девель“ (Богъ) его пôславъ, бо они знайшли его вже неживого. То впрочôмъ и могло такъ бути, бо вуйко кôлька днѣвъ передъ тымъ пострѣливъ бувъ сернюка, а циганы очевидно знайшли его неживого. Циганы, бачите, не крадуть дикои звѣрины.

(Дальше буде.)

За редакцію вôдповѣдае Адамъ Креховецкій

ИНСЕРАТЫ.

Инсераты („оповѣщеня приватнѝ“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ такожь для „Ґазеты Львôвскои“ принимає лишь „Бюро Дневниковъ“ Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де такожь знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.